

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Regeringen finder, at spørgsmålet om en begrænsning af overarbejdet og om afspadsering er af væsentlig betydning for beskæftigelsessituationen, og regeringen agter på grundlag af nærmere undersøgelser af overarbejdets omfang og branchemæssige fordeling at fremkomme med forslag om afspadsering af nødvendige overarbejde.

De fleste kollektive overenskomster indeholder regler om overarbejde, og en række overenskomster regulerer – ud over spørgsmålet om vederlag – hvornår, under hvilke former og i hvilket omfang overarbejdet kan finde sted, og jeg finder det hensigtsmæssigt, at en ordning til enhver tid giver arbejdsmarkedets parter mulighed for at udforme aftaler, der tager hensyn til individuelle forhold på arbejdsmarkedet.

Til det i begrundelsen for spørgsmålet anførte løsrevne citat vil jeg udtale, at regeringen aldrig har haft til hensigt at forbyde overarbejde. Det af regeringen den 14. marts 1980 fremsatte forslag om begrænsning af overarbejde og om afspadsering indeholder kun en maksimumsgrænse for den enkelte lønmodtagers overarbejde, og forslaget var meget fleksibelt udformet, bl.a. således at flere væsentlige elementer kunne vige for modstående aftaler i kollektivt overenskomst efter aftale.

Formålet med regeringens initiativer på dette område er at sikre flest mulige arbejdspladser, og i den aktuelle arbejdsløshedssituation er det derfor utænkeligt, at jeg skulle anbefale arbejdsmarkedets parter omgående at ophæve begrænsning af overarbejde i danske erhvervsvirksomheder.

Spm. nr. 881

Til *undervisningsministeren* (21/6 82) af:

Steffensen (KrF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at EFG-lærlinge, der har sikret sig praktikpladser, også kan optages på skolen?«

Begrundelse

En del unge har gennem erhvervspraktik sikret sig en læreplads, f.eks. inden for frisørfaget. Da der her kun er EFG-uddannelser og ikke uddannelser efter mesterlæren, er de

unge helt afhængige af, at de optages på skolen.

Optagelsen foregår ved en lodtrækning, og da der er langt flere ansøgere, end der kan optages, er der adskillige eksempler på, at unge, der har fået læreplads, ikke har mulighed for at udnytte den, idet de ikke er blevet optaget på skolen.

Det forekommer urimeligt, at unge, der har mulighed for at komme ind i en fast uddannelse, fordi praktikpladsen har fået kendskab til deres evner og anlæg for uddannelsen gennem erhvervspraktikken, ikke kan udnytte denne mulighed på grund af tilfældigheder.

Besvarelse (14/7 82):**Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):**

Jeg er helt opmærksom på de problemer, spørgeren her peger på, og vi har gennem længere tid arbejdet med spørgsmålet om, hvorvidt andre løsninger end lodtrækningen måtte være at foretrække på de områder, hvor skolekapaciteten ikke strækker til i forhold til antallet af ansøgere.

Blandt de forslag om ændringer i optagelsesproceduren, der har været fremme i debatten, har naturligvis også været tanker om at lade elever med tilsagn om praktikplads få en fortrinsstilling ved optagelse på basisåret.

Vi har i ministeriet afvist disse tanker, idet vi har lagt vægt på, at man ikke vil kunne tillægge et sådant forhåndstilsagn nogen retlig betydning, og man må se i øjnene, at en løsning i denne retning vil give mulighed for misbrug i stort omfang gennem aftaler, der kun er indgået på skrømt med det ene formål at give adgang til optagelse i basisåret.

Det har også i forbindelse med vore overvejelser været fremdraget, at et ikke ubetydeligt antal unge i løbet af basisåret skifter ønske med hensyn til deres videre uddannelsesretning. For disse unge vil en praktikaftale før uddannelsens påbegyndelse – måske indgået på grundlag af praktisk arbejde i en virksomhed – være betydningsløs i et videre uddannelsesforløb.

Vi har på denne baggrund ment det rigtigst at bibeholde lodtrækningssystemet som det – trods alt – mindst uretfærdige, og jeg har ikke for tiden planer om at forlade dette system. Det grundlæggende problem, misforholdet mellem det antal pladser, der er til